

Кумашина говореше:
 „А не'есто Самовило!
 Малу 'оро да поиграшъ.
 Малу 'оро Самовилско!“
 Самовила говореше:
 „Айви віе чесни куми!
 Нек' ми пушитъ Жо'анъ Поповъ
 Нек' ми пушитъ десно крило,
 Така 'оро да поигра.“ —
 „А не'есто Самовило!
 Бѣра немашъ, ке побегнишъ.“
 Самовила говореше:
 „А егиди Жо'анъ Поповъ!
 Ако те страфъ дан' побегна,
 Затворите мали врати
 Мали врати и големи,
 Така 'оро да поигра.“
 Затвориле мали врати
 Мали врати и големи,
 Ъ отключи десно крило.
 Колку 'оро заиграла,
 Излетала низъ баджа-та,
 Свекърва ъ привикала:
 „А не'есмо Самовило!
 Дете плачитъ за лелянѣ

За лелянѣ, за цицанѣ.“
 Самовила говореше:
 „Кога ке ми дете плачитъ
 Дете плачитъ за цицанѣ,
 Да го кла'ишъ подъ стрѣи-те,
 Ке заросамъ ситна роса,
 Ке надоямъ мѣшко дете.
 Кога ке ми дете плачитъ
 Дете плачитъ за лелянѣ,
 Да го кла'ишъ на кревет-отъ,
 Ке пове'амъ тї'окъ ветаръ,
 Ке залелямъ мѣшко дете.“
 Сѣ измами свекърва ъ;
 Кога дете заплачило
 Заплачило за лелянѣ,
 Си го кладе на кревет-отъ,
 Не повеа тї'окъ ветаръ,
 Тук' сѣ впуци Самовила,
 Си го зеде мѣшко дете.
 И сѣ пофали Жо'ану:
 „А егиди Жо'анъ Поповъ!
 Що ти сѣ тебѣ чинеше,
 От' ке държишъ Самовила
 Самовила за любенѣ!“

2.

Велигденска.

Отъ Прилепъ.

Оро ми играле триста Самовили,
 На вѣрѣ на планина, на рамна рудина;
 Оро ми играле, Мефтера немале.
 Мефтера дочуле дури градъ Битоля;
 „Кого ду пуциме, Мефтера да земитъ?
 Аи да пуциме, Гюргя Самовила,
 Гюргя Самовила на крайна девойка;
 Тая бѣрго 'одитъ и бѣрго до'одитъ.“